

Родолубие

Закона за детето - съвременното еничарство

Бог, семейство и собственост - Това са трите основни стълба, на които се крепи християнското европейско общество. Ако по време на така наречения реален социализъм тоталитарната държава сложи ръка върху собствеността и вярата на хората то днес тази политика продължава с посегателство над семейството и то на най-ценното за българина - неговите деца. Едно от последните безумия на управниците е новия закон за детето, който на практика потъпква основни семейни ценности отнемайки правото на родителите да полагат грижи и да възпитават своите деца.

В публичното пространство вече се появиха граждански инициативи насочени срещу несправедливия закон. Една от тях е организацията на родители загрижени за бъдещето на своите деца обединени в асоциация „общество и ценности“, които през последната седмица организираха протести в различни градове на България срещу законопроекта. Активистите на движението против този закон считат, че той е крайно небалансиран спрямо основното човешко право на

родителя да отглежда, възпитава, и образова децата си според своите собствени убеждения, както е регламентирано в множество международни правни документи, по които Република България е страна. Предложения от социалното министерство „Закон за детето“ игнорира правата на родителите оставяйки възможността за решение при сложни житейски и семейни ситуации в ръцете на държавните служители.

Проектът за закон за детето в голяма степен изземва конституционните права на родителите, прехвърляйки ги на държавата в лицето на социалните служители, определя кое е вредно за децата на базата на много общи и недефинирани термини, което дава възможност за редица злоупотреби.

Родителят няма право да откаже на детето си да „се информира“, независимо от източника, няма право да му наложи наказание и трябва на всяка цена да се съобрази с мнението и желанието на детето си като закона му дава правото да стори каквото си поиска по всяко време. Така практически на детето му се вменяват права и задължения като на възрастен човек и по този начин то се превръща в изключителна мишена за престъпни посегателства срещу него от всякакъв характер като се започне от детската порнография, та до трафика на деца за бели робини или за донорство на органи.

Законът е изключително разрушителен за обществото. Ако той бъде въведен би довел до остро противопоставяне между родители и деца, което практически слага край на българското семейство. В прекомерните права, които ще получи държавата върху децата на България от своя страна можем да открием редица елементи на свръх тоталитарност, както и сериозни препратки към отминали исторически епохи, в които е било в рамките на нормалното човек да е собственост на друг човек. Ето как държавата по този начин се опитва да се превърне в изключителен собственик върху децата, което си е

своеобразна препратка към онова мракобесно минало от османското иго, когато империята е отнемала най-здравите български деца превръщайки ги в смъртоносна бойна единица срещу своите собствени родители.

Реакцията на обществото срещу този гибелен закон, рушащ неговата основна клетка – семейството е напълно логична, справедлива, родолюбива и хуманна, тъй като за да я има България е от изключителна важност днес да бъдат запазени нейните деца и да не се допуска по никакъв начин социалните служби да се превърнат в съвременни събирачи на кръвен данък.